

[Justitsministeren.]

det nu. Men udenfor Overenskomsten laa helt og holdent de her rejste Spørgsmaal; og jeg bebudede udtrykkelig i mine sidste Udtalelser i begge Ting, at jeg saa snart som muligt vilde arbejde videre paa at faa disse Hovedpunkter gennemført. Det kan altsaa ikke være nogen Overraskelse for nogen, at jeg har fremsat Forslag derom. Det forekommer ikke mig, at der er Grund til at tage et Pusterum nu; tværtimod vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Vagn Bro: Spyt i Hænderne og tag ordentlig fat, saa vi snarest muligt kan faa ordnet vort Retsplejevæsen her i Landet paa bedst mulig Maade.

I øvrigt maa jeg bortset fra dette Ønske om et Pusterum, som jo fremkom baade fra det ærede Medlem Hr. Vagn Bro og fra det ærede Medlem Hr. Pürschel, takke for, at de alligevel begge vil gaa med i Arbejdet i det Udvalg, som naturligvis vil blive nedsat. Det giver dog Haab om, at vi alligevel kan naa et Resultat.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Jønson har Ordet for en kort Bemærkning.

Jønson: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, at jeg i mange Aar har været Medlem af et Nævn, der udtager Nævninger; men jeg har endnu ikke i denne Forsamling hørt, at man har udskudt en Nævning, fordi han var Arbejder eller Detailhandler. Sagen er jo den, at det Udvalg, der i Henhold til Loven skal vælge Nævningerne, har ikke Anelse om, hvilke Sager disse Mennesker skal dømme i. Alene af den Grund kan man ikke dør tage en politisk Stilling. Men saa vidt jeg ved, er alle Klasser i Samfundet repræsenteret blandt Nævningerne, og mere kan man ikke forlange. Jeg synes derfor det er ganske urigtigt her at staa og udtale sig paa den Maade, som det ærede Medlem har gjort.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Det er selvfølgelig udmærket, naar den højtærede Justitsminister siger, at det gælder om at gøre enhver Lovgivning saa god som mulig. Det har vi ikke noget imod. Det kunde jo ogsaa medføre, at visse Ting, man en Gang havde lavet, kunde man ønske at lave om igen for at faa det saa godt som vel muligt. Men jeg tillader mig at gøre

opmærksom paa, at Regeringspartiernes Ordfører her i dette Ting ved Afgørelsen nu i Sommer i Virkeligheden erkendte, at der forelaa i hvert Fald foreløbig en Overenskomst ved at bruge det Udtryk og ved hele sin Fremstilling, ved at sige, at vi nu var naaet til en Afslutning af denne Sag. Det er ud fra den Betragtning, jeg mener, at det ikke har Hast i Dag. Vi er dog rede til at forhandle dette Lovforslag; men vi vil have Lov til ogsaa at se paa det ud fra den Betragtning, at vi for at faa en Afslutning paa denne Sag er gaaet med til en Række Ting, vi kunde ønske anderledes; det samme var Tilfældet for Ministerens Vedkommende, begge Parter maatte paa visse Punkter bøje sig for at faa gennemført de Ting, vi satte Pris paa.

Jeg skal ikke føre Diskussionen videre, men blot overfor det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, som talte om, at der i Arbejderklassen var en saadan voksende Mistillid, gøre den Bemærkning, at denne Udtalelse ikke er noget Bevis for den Tilstedeværelse af Mistillid; et virkeligt Bevis derfor leder jeg stadig efter. Jeg ved kun dette, at man her i Landet under meget vid Offentlighed behandler alle Borgere ens, naar de staa foran Skranken. Paa dette Punkt kan man meget vanskeligt kritisere de enkelte Dommere i de forskellige Retter. At Rigsdagen giver Love, som maaske ikke passer det ærede Medlem, er ikke Udtryk for, at Dommerne, naar de følger disse Love, gør Ting, som er Gjenstand for Befolkningens Mistillid. Jeg vil gerne have Lov til at udtale, at det ærede Medlem ikke har ført noget Bevis for, at der i dette Land er Mistillid til Domstolene.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen udtalte, at man fra Kommunisternes Side ikke havde nogen Tillid til Domstolene her i Landet, fordi Domstolene i det borgerlige Samfund er til for at værne dette Samfund. Hvorledes er det i Rusland? Er det anderledes dør? (*Munch-Petersen:* Det er et andet Samfund!). Ja, det er jo betegnende! Den russiske Straffelov begynder med en Paragraf, hvori der staa:

„Opgaven for Straffelovgivningen er at sikre Arbejdernes og Bøndernes socialistiske Stat og den i dennes Omraader gældende Retsordning mod almenfarlige Handlinger gennem Anvendelse